

ACC. N:R M. 16313: 1-5.

Landskap: Skåne
Härad: Fresta
Socken: Hög
Uppteckningsår: 1965

Upptecknare: Birgitta Fagerström Hög
Berättare: Torsten Wallin
Berättarens yrke: Skräddaremästare
Född år 1916 i Hög

FOLKLIVS-
ARKIVET
LUND

När den nya tiden kom till bygden.

s. 1-5.

Lu F 73

Skriv endast på denna sida.

Byastämman förekommer ej i Höör men i byarna runt omkring. Mejeriet kom till 1893. Det låg först där Halmsløjden nu har sin lokal. Jag vet inte när det flyttade dit det nu är. Jag vet inte om det var Flygare eller Sjungeberg som innehade den första affären. På 1850-talet fanns en lanthandel i Höör, men den upphörde efter några år.

Vägarna fick byborna själva hålla i ordning. Jag minns att vi hade en vägsträcka utanför vårt hus som vi fick laga. Vägarna besiktades sedan varje höst. Materialet på de olika vägsträckorna var olika, så resultatet blev inte helt lyckat. Den första gatan som asfalterades var Hantverkersgatan på 20-talet.

Postgången gick genom landbrevbärare. Gästgiveriet hade skjutskört till omkring 1910-12.

Järnvägen kom hit 1858. Järnvägen har betytt mycket för köpingens expansion. Med järnvägens tillkomst tog bebyggelsen fart och Höör utvecklades från att vara den lilla bondby det tidigare var, till att

Så småningom bli den köping det nu är. Det gamla Hoor bestod huvudsakligen av gårdarna vid Gästgävesgården samt Åkersberg som då var säteri.

Bönderna hade kontrakt på gästgäveskjutsar där de förband sig att skjutsa, och att ställa häst och vagn till förtogande.

Hantverkskräna började så småningom att upphöra. Skräddare, skomakare, spinnare och andra har övergått till andra yrken.

Emigration förekom här i Hoor i början av 1900-talet. Någon större roll har den dock inte spelat i den här byaden.

I början av 1900-talet började man bygga tegelhus. Tidigare hade man trä- och lerhus. Det första tegelhuset är f. ö. Järnvägshotellet. Det byggdes 1898. Taktäckningens material var spån, sedan kom papp. Den största byggnationen i Hoor var vid mitten av 30-talet. Skillnaden mellan gammalt och nytt är stor här i

Höör. Vi har bondsamhället vid Gästgivaregården och stationsamhället.

Omkring 1912 kom här en möbelverkstad. Den innehades av en Åberg. Hans dotter blev Sveriges första kvinnliga snickerigesäll. Denne Åberg var mycket skicklig. Han snickerade möbler på beställning åt flera av godsen runt omkring.

Med affäretna tillhandahölls matvaror. Sill och fisk försvann så sakteliga och ersattes av färskt kött. Grönsaker och frukt kunde man köpa på torget. Torghandeln har alltid varit mycket betydelsefull här.

Begravningsmiddagarna började man förlägga utanför hemmen efter hand som restaurangerna kom. Efter sista kriget har det helt slagit igenom att ha begravningsmiddagen på restaurang.

Utedansbanorna var populära här i Höör under mina uppväxtår. bl. a. fanns Gädda Lund vid Norrevägen och Sätöffa baken som lever kvar i Mjagersbo. Vi

dansade vals, schottis och "one step". Den som införde
bestämmda dans fick sedan alltid heter "One step".
Musikerna satte upp skyltar med dansernas namn för
att folk skulle veta vad som skulle dansas. Filmen
blev också ett nytt nöje. De första filmerna visades
omkring 1912 i Sällskapet i invid Saga biograferna.
En av de första filmerna var om Oscar II:s begravning och
den hängde upp sig. Fast biograf kom omkring 1918-20.

Vi hade Mellerta Skänk och senare Sydsvenska
Dagbladet i vårt hem. Böcker köpte man i Billingska
bokhandeln, som byggdes av rektor Billing vid skol-
skiftet. De vanliga böckerna var fjugofemörasböcker
och almanackor. Min far brukade förrätta auktioner
och han berättade då att han ofta sålde gamla telefon-
kataloger. Detta var för 60-70 år sedan.

Gemensam sång förekom inom Godtemplarorden och på
missionshusen. Fotoalbum blev moderna på 1920-talet.
Spökehistorier var det roligaste vi visste. Som barn

Krodde vi undantagslöst på allt som berättades. En del vuxna krodde på det även på den tiden. Mormor berättade för oss barn om vålnaden hon en gång sett i Åkersbergs häcken och om Frans Smälänning, som ibland förvandlade sig till varulv om natten. Andra berättade för oss att de hade sett den mörkade "dricka Ciselas" vålnad i enbodemmen vid Enebacken. En del sade att de hade hört henne skrika om natten.

Vid folkskoleundervisningen undervisades alla klasserna på en gång. De äldsta barnen fick hjälpa till med undervisningen. Vid 20-talet blev det vanligare att ungdomen fick fortsätta efter folkskolan.

Hustörhör hade man fram till 1920 på ungdomshemmet. Väckelserörelser har spelat stor roll här. Hall och Kjell på Betania (Missionsförbundet) var ganska framgångsrika på 20-talet.